

1893-10-11

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 15a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

ene Dags Aften. (Lang Aftensidde
se, men nu ved jeg, hvor jeg vilde
hen; jeg vilde ind paa noget om
Laut). Den Efteren gik vi naturlig-
vis op i Kunstform. (Jeg havde tænkt
paa at sige Dem, men De har allerede
for langt borte). Tantalisk Kval.
Hjælp at se den Kigdom, der er, og
saa at minde paa. I Hvidt, Men
møder, som kunne forfølge Eder i
en sandt Holst. - Der fik jeg alt
paa Kier paa hvilket af Gudsbille
dovre Lundby, har tændt. Naar
De nu kunde sige mig, hvilket der
stammer fra Deres Tænder, saa kunne
de jeg tilvilde regne ud, hvor der
har Lovens Fr. til Gode. - Næste
Aften løste vi Emil Blacks Stykke
om Lundbyes Hæit; det var mosten
som en Lørdag, vi holdt. - Men
det var det, jeg vilde have sagt, at
de vi stod til Byen, havde jeg studiet
Lauts Helt Hæit om Hvidt
i min Læse og fik lige løst
de første Lørdag fra Tænder ind.

Vallo d. 11^e Oktbr 1893.
Kjære Skovgaard
De maa vist være i høj Grad
forbavsset over min haardnak-
kede Tænder, som vist egnet
ligner mig en Lørdag. Der er saa
mange, som er af Lygt el. af
allaugst paa Stof, jeg har det
særlig, trentimod: haare fælte
i stor Trang til at have hvide
fra mig med Tak og med Glæde
hvis efter Vallekildetænder, og har
jeg været saa overvældet af Stof,
hvis Mængde og Styrkelighed, at
i gælt Misforhold til den
de Tid, jeg vilde kunne have af-
sest Lørdag. Kort sagt: jeg har haft
og har endelig, mig at bestille
i og for Glæde, saa jeg ikke byr-
der, hvorledes jeg skal klare mit
Mellemværende med Dem paa
tilfredsstillelse Maade. Men
nu maa Tænderen have en Lørdag
og mistet under den aldrig.

denne Brevveksling om Svedske,
blommor, Kjekkmutter, Stenurter
osv. koster j. mig hovedsagels
ind i et hus til dem, inden
at ane, hvor meget et livstid
er, naar at faae ind i det.
Jeg tror nok i tynde, at
var den Laubstikke Sag, der laar
sag mig. Frier blaar skrevet
adig — et ganske yndigt lille
Brev — til og gjentaget sin skind
mig til mig om at kenne i
Linné og tale for Karlén.
Blaukt Forelæser Eriks har
de har sentlig ønsket, om at se
den Kunst, og j. var beg. at glo
de mig dertil, glæde mig til i
Linné om at lade Tackern
ga i den Retning og samle og ordne
dem. Læse den Læse Brev og
lagde det Læse - Tackern i Hænde
vornede for mig og sagde, at j.
skulde være Frier. Jeg var nok
at glæde. Det hjalp lidt, da min
Læse forsikrede mig, at det var
ind, som allerede i den hast, som
sag j. kunne lade hvide til os,
hvide Frier har fra Vinteren.
Læse den Brev lever j. mig, men
kan j. blive lang tid dernede.
Besygne de tidligere Frier med
den Hænde og lidt Skrivni (men
vent om Tackerskiftet i den kan
give mig fuldt op at gjøre til
Vinter i), læse stæde for de Tackern
Frier, og det vil blive mange for
arbejde, fordi j. er uvidende og
uystelig og i den vil møde og
en tynd Læse Læse, men vil have
et Forraad af Tackern af.
At j. ikke er istand til at gjøre
give Frier Tackern, har de j. sagt,
at j. ikke maa sige. Jeg stikker
staud!
I Lørdags tog min Hustru og j.
det overstod, og vilde ind om
Morgenen til Kjøbenhavn og gik til
Altet i Varten og tog j. sin

Ju der er noget i denne Tude, synes
de mig var selvstændig at have
den Mening om, som gjennem deres
Rørm i Parole og som gjennem
Hjælperne til Helmsen har søgt at
nå frem til Hovedet, netop ved at be-
handle deres Hoveder dekorativt.
I denne Sammenheng kunne det
interessere mig i hvidt lys, om j. kan
de få Lov at løse, hvad de i sin Tid
skrev om "Rørm" og selvstændig
der til Hovedet. Er det det, og vil
de haue mig det? Eller tværtimod
og haue det, om j. vil? I det
ellers Forfatter? Friis talte om no-
get Helmsen, de engang havde
skrevet, om hvad var det?
Overhovedet galdt j. gjennem engang
høve den udtale den om deklara-
tion Kunst, hvad det vil sige, og saa
i den oldtidning til Musikonstent.
I Parenthesis bemærket: j. har
naturligvis faaet Laubs Brev sendt
for lang siden. Hvis De nu ikke sy-
ner om at dette af Friis Brev sig-
ner og smile med Hjem Udvalgt
til at blive benyttet fra den
Maade, havde De, j. ønsker -
saa sig bare, at det vil have den
tilbage.
By saa gaa Skrift en Ugen
af den Tid, j. gav den udmøntet
for det sidste, forfriskende Væ-
kelse - Besig. Folk have saa godt
ved at forstå, at det ikke var et
Mål, j. tog til. By derfor ogsaa
umiddelbart yndigt at tænke paa, at
de agter mig vore til at tage
med paa det private Besig. Men
indtaget j. blev i Friis, lige j.
ikke noget Tidstid paa. J. tror, at
hvert bidrag mægt ~~at~~ vor store
Forskilling, efter Andetproget,
at Modsetningen mædes. - De
kan tro, j. vil at have vore
og fordele i Vækkelse og
de j. saa Læsebyes Ting! Den el-
skelig Læseby, det sande
højeste Menneske! De kan de
højeste, og gjennem Døren og
Gade. - De sidder vist efter
deres Taler ind og betydelig
Materialer til en Karakteristik j.

Biografi af Lundebye?
Adm! Othar de ungars vil glæde
mig, sende de mig et Portræt af
Colin. Han er stærkt til Trins skan-
ne et Stykke Adm-Papir og var saa
hensynfuld, at de skrive paa
Papperet af ham. Men j, sommer
at de gjøre Voks af Trins skan-
Han tog rige Samtaler op om
Roeds Billed. Hvis j vil skrive
ve mere, vilde j vilde mig om
den Tare, som j mener, der er ved
den Trins stærkt, at skrive med
den Kunst og kristelig Følelse, som
sædvanlig Følelse osv. Han gjør det
med Omtanke af Salmeangene Gjænge
den hos os, han gjør det ved Roeds
Billed og Voksens Kirke. Det er
forbi for Kunst, som bliver til
smukt ud af Livet og aarist Røde
paa Musen og Galvæn, hvor Othar
thun kunne gæstere den - om de
giver.
Den Midfarten til Helene skinner
den ogsaa Voks. Vil de høre det, skal
de for det meste Gang.
Othar skal det vordet ud, og saa vil
j da ogsaa slutte med en Gjæstgæst, som

Han klæder her Forskille mellem Kirke-
lig og ukirkelig Kunst, at de blot forklarer
den Voks, og bringer mig hermed
til at tænke paa, om vi ikke har en
saadan Fordeling mellem Kirke-
lig og ukirkelig Kunst paa Malerierne.
Denne Forandring, naar vi skelne mellem
den dekorative og Musiens Kunst
(om j maa betyde det Voks for det
hede Skjold), naturl. ikke saaledes,
at al dekorativ Kunst er kirkelig,
saa saadan, at al Kirkelig Kunst
maa vore dekorativ for at kunne
være kirkelig. Jeg mener, at naar j har
gaaet ind i en Landbykirke el.
Kjærestekirke og ser et smukt
og Maleri som Aftenen (af Ede-
berg, af den Mølle el. Lundebye
hede), er der, ^{mest} altså meget hos mig,
der stoles, indem j er kommen
til Voks paa det, at j kan danne
mig en Mening om det Voks el.
den Voks. De det tilskriver j Kunst
mens Betrachtere efter Musiens
og det sammentilgængende j rigt og
Musikernes smukke, for det
Vokselige heder den Tid.